

[A. C. D. Petersen.]

Jeg vil da spørge Forslagsstillerne og de to Partier, som synes at kunne slutte sig til Forslaget: Er det nu virkelig deres Tro, at hvis dette Forslag blev ophøjet til Lov, vilde der være gjort en væsentlig Indsats til Hjælp overfor den ved Kronestigningen forvoldte økonomiske Krise? Og jeg vil føre denne Betragtning videre og spørge: Det er vel Meningen, at man gennem denne Tvangsakkord, histaaet af en Laanekasse, et Beløb tilvejebragt af Staten paa 50 Mill. Kr., skulde kunne faa den Del af Overprioriteringen bortelimeret, saaledes at de paagældende Landbrugere derefter vilde være solvente, naar deres økonomiske Forhold blev opgjort paa nærværende Tidspunkt? Jeg spørger videre: Tror De saa, at en saadan Opgørelse, foretagen paa nærværende Tidspunkt, er holdbar i Fremtiden?

Det forekommer mig rigtignok, at alting tyder paa, at det Pristal, som maa lægges til Grund for en saadan Opgørelse paa nærværende Tidspunkt, er et Pristal, der ikke er holdbart i Længden. Man har jo ikke i denne høje Rigsdag villet være med til at træffe Foranstaltninger, der i nogen Grad kunde stimulere de nuværende Værdiansættelser. Man har som den væsentligste Hjælp overfor den økonomiske Krise henvist til, at Udgifterne skal nedbringes, med andre Ord, at Værdierne skal nedskrives. Men hvis man nu tænker sig, at man fik et gældsforpligtet Landbrug nedskrevet, saaledes at Gældsforpligtelserne nøjagtig gik lige op mod Ejendommens Værdi, saa vilde det kun betyde, at hvis Pristallet yderligere sank i de nærmest paafølgende Aar, saa vilde Gældsforpligtelserne atter være for høje, og man kunde i Virkeligheden saa begynde forfra igen.

Det synes jeg, man maa tænke paa, og derfor tror jeg ikke, man med Rette kan sige, at man med dette Lovforslag, hvis det bliver ophøjet til Lov, har gjort en væsentlig Indsats til Hjælp overfor Landbrugs-krisen.

Jeg er ganske enig med den højtærede Landbrugsminister i, at Landbrugs-krisen som Krise betragtet er en Rentabilitets-krise. Hvis man undersøger de Resultater, som Landøkonomisk Driftsbureau er kommet til i sine nys afsluttede Beregninger, ser man, at Landbrugets Kapitalforrentning endnu ikke er naaet 2 pCt. gennemsnitlig taget for Landbrug her i Landet. Og undersøger man saa nærmere, hvilke Landbrug der er daarligst stillede i dette Forhold, finder man endda, hvilket jeg anser for at

være den allerstørste Vanskelighed i dette Forhold, at de smaa Landbrugs Rentabilitetspristal ligger endnu lavere end det større Landbrugs. Men Landbrugets Rentabilitet vilde jo ikke i mindste Maade paavirkes, selv om man virkelig foretog en væsentlig Nedskrivning af Gælden. Selv om man gennem denne Akkordordning opnaaede at faa de Gældsforpligtelser, som ligger ud over Ejendomsværdien, bortelimeret, vilde Rentabiliteten af Landbruget alligevel ikke være bedre derfor.

Landøkonomisk Driftsbureau har ved denne Beregning overhovedet ikke taget den Gæld, der hviler paa Landbruget, i Betragtning, men kun regnet med Landbrugskapitalen, og det er klart for alle, der kender Landbrugets Forhold, at dette Tal ligger i alt væsentligt langt lavere end de Gældsforpligtelser, som Landbruget meget ofte har.

Vil man saa se nærmere paa Spørgsmaalet om Landbrugets Rentabilitet, saa er det jo rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen for et Øjeblik siden sagde, at der er en Del af Landbrugets ledende Mænd, der i de Nytaarsbetragtninger, som for nylig er sendt ud over Landet, har fremstillet Sagen saaledes, at der nu synes at være en Lysning i Forholdene. Ikke alene for Landbruget har det været fremstillet saaledes, men ogsaa for Industrien. Man har endogsaa i Industrieretninger talt om de Tinder, der begynder at gløde, altsaa Begyndelsen til den Morgenrøde, der skal bringe en ny og bedre Tid for Landet.

Saa vidt jeg forstaar mig paa Landbrugets Forhold, og saa vidt det er muligt at se ind i Fremtiden, er Bjergtinderne ikke begyndt at gløde for Landbruget endnu. Tværtimod, de Forhold, der stadig maa tages i Betragtning, og som strejfer meget stærkt ind paa det Omraade, som det ærede Medlem Hr. Bording omtalte for et Øjeblik siden, nemlig Beskæftigelsesgraden i vort Land, og den Krise, der synes at oprinde for Sukkerindustrien her i Landet, tyder i Virkeligheden paa, at det langt snarere er Taager, man kan imødesee, og mørkere Forhold, end det er glødende Bjergtinder og lysere Vilkaar, vi gaar ind til.

Og hvis man nu undersøger de enkelte Grenes Rentabilitet indenfor Landbruget, hvorledes stiller det sig saa? En af de vigtigste Grene indenfor Landbruget er naturligvis Svineproduktionen. Det er paa dette Omraade, at man omsætter den største Del af Landbrugets Avl, Hjemmeavlens Produkter, til forædlede Produkter og skal udføre dem. Hvis vi nu tager den sidste Notering, som